

Sygn. akt II CSK 713/12

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie E. C. następczyni prawnej H. C.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 października 2011 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej uczestniczki postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 października 2011 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. Skarżąca wskazała, że w sprawie występuje zagadnienie prawne związane z wykładnią art. 377 k.p.c., dotyczące roli sprawozdania składanego w toku rozprawy apelacyjnej i wpływu, jaki brak tego sprawozdania wywiera na toczące się postępowanie. Podnosiła nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym z przyczyn wskazanych w art. 379 pkt 4 i 5 k.p.c., przez wydanie postanowienia przez sędziów, którzy nie uczestniczyli w istotnej fazie rozprawy apelacyjnej (sprawozdania sędziego), po której doszło do wydania zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Istotność zagadnienia prawnego kwalifikująca je jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Zagadnienie to odnoszące się do wykładni prawa powinno być nowe tj. nierozstrzygnięte w dotychczasowym orzecznictwie sądowym. Sformułowane przez skarżącą zagadnienie pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu. Objęta nim kwestia była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 15 listopada 2001 r. II UKN 627/00 (OSNP 2003, nr 16, poz. 385) opowiedział się za jednorazowym charakterem sprawozdania, a co za tym idzie brakiem obowiązku powtórzenia tej czynności w razie częściowej zmiany składu orzekającego, w tym także po zmianie sędziego sprawozdawcy. Pogląd ten zaaprobowany w doktrynie nie dotyczy jednak sytuacji, w której nastąpiła zmiana całego składu sędziowskiego. Sytuacja taka nie nastąpiła w niniejszej sprawie, w której po odroczeniu rozprawy doszło do zmiany dwóch członków składu orzekającego, niezmienną natomiast pozostała osoba sędziego sprawozdawcy.

W tym stanie rzeczy, zgodne z przytoczonym poglądem stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie do nieponowienia sprawozdania nie uchybia art. 377 k.p.c. W konsekwencji tego nie zachodzi mającą być następstwem tego uchybienia nieważność postępowania.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

aw

es